

fig paa nogen Opgjørelse, og at, naar jeg vilde kjende hans Mening, saa kunde jeg læse i den „Bog“, som laa paa Thingets Bord. Jeg troer nu ikke, at det er muligt, at den ærede Rigsdagsmand kunde have givet noget Svar, der var uheldigere for den foreliggende Sags Fremme end netop det, han gav. Den ærede Rigsdagsmand mener, at vi ikke for Diebliffet have med nogen Opgjørelse at bestille, og han henviser til Petitioner, hvori det udtales, at det i det Væsentligste kan kaldes en Udvikling af hvad der blev vedtaget i Folkethinget i 1853, naar man fordrer, at Leiere af Huse paa Bondejord skulle have Ret til ved Lov at begjære sig deres Leiesteder overdragne til Selveiendom. Det er jo en bekjendt Sag, at der vanskeligt skal kunne paavises nogen Lov, der har været forhandlet her paa Rigsdagen, og som har fundet en saa stor Modstand, som netop den foreliggende, og den Modstand, der tidligere har vist sig, vil neppe blive mindre i Fremtiden end hidtil. Jeg troer neppe, at der er Grund til at antage det; snarere kunde man maaffee antage det Modsatte. Man har i det Væsentlige bekæmpet denne Lov ved 2 Paa-stande. For det Første har man sagt, at den er uretfærdig, og dernæst har man gjort opmærksom paa, at, naar man vedtog den, saa vilde man derved kun have gjort Begyndelsen til at gaae videre paa samme Vej; man har sagt: Gaae vi ind paa denne Lov, saa vil man deri kun finde et Udgangspunkt for at gaae videre. De, der have opstillet disse Paa-stande, have vistnok i det Hele været svagt repræsenterede paa Rigsdagen, og Om-standighederne have søiet det saaledes, at de ere svagere repræsenterede for Diebliffet, end de nogenstinde tidligere have været; men netop derved har deres Modstand tildeels været af større Betydning, end den ellers vilde have været. Jeg vil nu henlede den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed paa, om ikke et saadant Actstykke som de Petitioner, til hvilke jeg her henviser, skulde være istand til at give den sidstnævnte Paa-stand fornyet Styrke. Netop den Omstændighed, at man i nærværende Diebliff har paa Thingets Bord lig- gende Petitioner, der oversee den be-

staaende Forskiel mellem Huse og Gaarde paa Bondejord, vil blive taget til Indtægt — og med Rette — for denne Paa-stand, og det paa en Maade, der vil være høist uheldig for Fæstefagens Afgjørelse. Jeg skal derfor tillade mig at henstille til den ærede Rigsdagsmand, om det ikke vilde være rigtigt, at han tager denne Sag under fornyet Overveielse, og navnlig henvender Opmærksomheden paa, om man ikke, naar man i Fremtiden vil tænke paa en Reform med Hensyn til Fæstere og Leiere af Huse, da maa stille sig noget anderledes, end man nu gjør med Hensyn til Fæstere af Gaarde. Jeg troer, at det vil være i Sagens Interessese, om den ærede Rigsdagsmand vil overveie dette og udtale sig derom.

Walther: De foreliggende Resolutioner har jeg i Sinde at stemme for, uagtet der deri findes adskillige, eller i det Mindste eet meget væsentligt Punkt, som det forekommer mig farligt at vedtage; men jeg anseer det for hensigtsmæssigt og for Sagen gavnligt, at der kan opnaaes en saa stor Genstemmighed som muligt, baade i hvert enkelt Thing, og imellem begge Thing tilfammen, for at faae denne Sag givet den størst mulige moralske Styrke. Jeg frygter imidlertid for, at den Lov, der vil fremkomme paa Basis af disse Resolutioner, vil blive saaledes, at jeg, hvis jeg til den Tid maatte have Plads her i Thinget, ikke vil kunne gaae ind derpaa, og det af den væsentlige Grund, at det er antydet, at en saadan Lov skal indeholde en Bestemmelse om, at $\frac{1}{10}$ af den hidtilværende Bondejord skal kunne lægges ind under Herregaardsjord. Dette anseer jeg for en saa stærk Prægravation imod Bondestanden, at jeg, saaledes som Sagen stiller sig for mig, neppe troer, at jeg vil kunne give min Stemme til et Lovforslag med et saadant Indhold. Denne Bemærkning har jeg troet at burde udtale, idet ieg ikke desto mindre erklærer mig villig til at ville stemme for Resolutionerne med eller uden det Undringsforslag, som er stillet af to ærede Rigsdagsmænd. Jeg troer i det Hele taget, at man har forviklet sig i for mange Vanskeligheder ved Gjennemførelsen af denne Sag, som